

POUCINAĆ (2) *vb pf*

part praet act poucinawszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Odciąć wiele czegoś; amputare Vulg [komu co (pl)] (2) : zábili y Wodzá/ y one ktorzy przynim byli/ y poliekli ie w kęfy/ á poućinawfzy im głowy/ precz wyrzucili. Leop 2.Mach 1/16; náležli Saulá y fyny iego/ rozebráli ie z zbroy/ poućinawfzy im fzyie poláli do zyemie fwoiey. BielKron 68.

Synonimy: oderznąć, odkroić, odrzezać, odsiec, pourzynąć.

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

*Cf **POUCINANY***

MN